

Sygn. akt III KO 38/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie R.G. i A.M.

oskarżonych o czyn z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w z. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 maja 2018r.,

wniosku Sądu Rejonowego w R., zawartego w postanowieniu z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt II K [...] /18, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt II K [...] /18, Sąd Rejonowy w R. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy R.G. i A.M., oskarżonych o czyn z art. 228 § 3 k.k. w zb. z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w z. z art. 12 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, iż oskarżony R.G. jest synem dwójki sędziów w stanie spoczynku orzekających wcześniej w Sądzie Okręgowym w R., a także była żona oskarżonego jest sędzią Sądu Rejonowego w R., co – zdaniem Sądu wnioskującego – może rodzić nieuzasadnione przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego i spełniających powyższe kryterium należą sprawy, w których oskarżeni są ściśle powiązani na gruncie prywatnym z orzekającymi sędziami.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w R., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania - w opinii społecznej, a także samych stron postępowania - przeświadczenia o niemożności bezstronnego rozpoznania sprawy. W realiach sprawy jej pozostawienie w sądzie właściwym, w którym służbowe obowiązki sędziego pełni była żona oskarżonego, a niegdyś – w okręgu [...]– pełnili jego rodzice, stanowiłoby zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu rozpoznającego sprawę.

W związku z tym, że czyn zarzucany oskarżonemu R.G. pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem zarzucanym oskarżonemu A.M., konieczne do prawidłowego wyrokowania zarówno w zakresie ustaleń faktycznych jak i oceny prawnej działania każdej z tych osób jest łączne rozpoznanie sprawy oskarżonych.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań postanowiono jak na wstępie.

a.ł.